

Hava tygum eitt 10 oyra hvørs virði er 12 krónur?

Í Danmark eru gjörd 425 miljónir 10 oyru - men bert á 280.000 av teimum stendur 1959

Tú hefur kanska eitt av teimum í hondini júst nú? Eitt 10-oyra? Eitt 10-oyra frá 1959 er 10-12 kr. vert.

Tað eru tó gjörd 425 miljónir av 10-oyrum í Danmark, men hetta 10-oyra, vit her tosa um, er bert gjørt í 285.000 eintøkum, og somuleiðis er tað

við 3-4 øðrum myntum, sum nú verða nýtt.

Eldri pengarnir verða, minka teir í virði. Hetta er ein royndur lutur, alt verður jú dýrari, men undantøk eru í hesum sum við øllum øðrum.

Teir myntir, sum tú í dag, skal ansa eftir eru:

1-oyru:

1948 — 300.000 eintøk virði umleið 10 kr.
1949 — 1,3 milj eintøk virði umleið 4 kr.

2-oyru:

1948 — 1,5 milj. eintøk virði umleið 4 kr.
1949 — 1,3 milj. eintøk virði umleið 4 kr.

5-oyru úr zinki:

1950 — 0,5 milj. eintøk virði umleið 8 kr.
1951 — 1,7 milj. eintøk virði umleið 3 kr.
1955 — 2,3 milj. eintøk virði umleið 2 kr.

5-oyru úr bronsu:

1962 — 0,8 milj. eintøk virði umleið 5 kr.

10 oyru:

1959 — 280.000 eintøk virði umleið 10 kr.

25-oyru

1948 — 0,4 milj. eintøk virði umleið 6 kr.
1959 — 1,2 milj. eintøk virði umleið 3 kr.

25-oyru við ongum holi:

1967 — 160.000 eintøk virði umleið 15 kr.

1-króna:

1947 — 1949 — 1953
øll ferri enn 1,7 milj. virði umleið 2 kr.

(Framhald á 5. síðu)

Ikki hugsa saman, men arbeiða saman

Tað er alt ov vælkent her á landi, hvussu fólksins vilji, zera og rættur mugu víkja til frama fyri sterkum smábólkum og teirra áhugamálum.

Stíllisliga og uttan -nevni verðiga móttøðu hefur útlenskt hervald í friði og náðum rótfest seg, hóast tað at fólkaaviljin var og stóðugt hevur verið ímóti hesum hervaldi. Tað at veruleikin hevur gingið so avgjört móti fólksins vilja í hesum máli skyldast einamest, at tað óngantið er eydnast at skipa hann á ein hátt, so hann í verki kundi verða framdur.

Tær royndir sum gjordar vóru fyrst í 60'unum til at gera NATO-móttøðuna til eina sterka og livandi fólkarørslu kundi ikki annað enn missejast. Tann frælsisandi, ið her var við at taka seg upp, kváldist í stuttstygna málsetan. Í staðin at seta NATO-rørsluna í tað politiska og hernaðarliga samanhag hon av røttum hoyrir heima í, snúði tósið seg einamest um strontium 90, atomvandan og um móguliga innibyrjan av hermonnum. Harvið bleiv móguleikin fyri at skapa eina slíka stöðu, sum kundi økt um tað politiska medviti, sleptur upp á fjall og sama veg for tann andi sum skuldi hildið mótrørsluna stóðugt livandi og við tíðini økt um hana.

Í hesum døgum er tað eins og ein kennir veðurlagið aftur, tað politiska veðurlagið sum uppturkaði NATO-mótrørsluna og færdi útlenskt hervald inn í landið.

Í løtuni er øll EEC móttøða samlað rúndan um »14. sept.« og Tjóðveldisflokkinn. Á hinum veinginum er so Dimma

og tað sum hon umboðar. Meðan tann stóra og avgerandi miðan er so gott sum tigandi. Har hava menn nokk við at halda eyga hvør við annan; og tá so avgerðin skal takast, verður hon meira merkt av, hvat ið er politiskt oppurt til ta tíð, enn av hvørjar sosialar, politiskar og tjóðskaparligar fylgjur teirra stóðutakan ber í sær. Við øðrum orðum, avgerðin kemur at verða bundin til úrslitið av stríðnum millum »14. sept.« og Dimmaletting.

Er Dimmaletting før fyri at rura fjøldina í svøvn, við niðurlagnum um allar tær glitrandi EEC-krónurnar? Ella er tað móguligt hjá tjóðveldisflokkinum at halda liv í mótrørsluni og økja um hana?

B
R
Ø
V

Her ivist eg ikki í, at verður nevnda sundurbitan at halda áfram, so verður tað Dimmalettingars útsölupolitikkur, ið verður við yvirlutan. Teir hava besta propagandatíð, og hartil er hon konari enn vanligt í propagandaforslu her á leiðum í handfaring av hesum.

Vit vita, at EEC-móttøðan hevur djúpar røtur innan allar flokkar, ja sjálvst innan sambandsflokkinn finnast EEC-móttøðumenn. Vit vita eisini, at tann poll. tankagongdin her á landi er sera fyrakantað, og at vit eru uppvand til at vera

alt ov ókritisk móti egnum flokki. Eins stóða er tíðan meira merkt av tí stöðu politiskir móttøðumenn hava enn av egnari hugsan.

Skal tí vón vera um at EEC mótrørslan skal gerast politisk máttmikil og forða fyri føroyskari innliman í EEC er tað neyðugt at sannkenna, at tað at skriva eina grein nú og tá móti føroyskari innliman er ikki nóg mikið til at forða fyri, at okkara seinasti frælsisleivdir gleppa okkum av hondum. Einasti dugur í hesi mannagongd er, at ein kann tryggja sær sjálvum eina reina samvitsku við at siga: »eg royndi hvat eg kundi, eg skrivaði langar greinir og ávarðaði fólk; eg havi onga skuld, tey

kundu bara havt lurta eftir mær«. Men so lætt eigur ikki at verða sloppið. Krøvini fyri reinari samvitsku eru størri, nógvi størri. Men áðrenn tosa eigur at verða um hvørji hesi krøv eru: má alt gerast fyri at fáa EEC mótrørsluni frá eini flokksmóttøðu til eina fólkamóttøðu.

Uttan hesa fyritleyrt er ikki hugsingur um at EEC-mótrørslan kann gera seg galdandi og forða fyri føroyskari innliman.

Harafurimóti er alstórvandi fyri, at EEC-móttøðan fær somu lagnu sum NATO-móttøðan á sinni.

Vit kunna, um vit vilja, forða fyri at leiðin til Bruxelles verður yvir rovini av einum illa fyriskipaðari frælsis- og mótmælisrørslu.

Men vilja vit?

a. s.

Erlendur Patursson go home (down)

Eg havi fyrr lisið, at E. Patursson ætlaði at seta fram uppskot í Nordisk Råd, um at Føroyar skulu hava löysing, men hugsaði ikki víðari um tað. Men tá eg í dag kl. 12 hoyrði radioavsinna, at uppskot ið hevði verið til umrøðu og felt í Nordisk Råd, tað bert fekk triggjar atkvøður — nevnlaga E. Patursson og so tveir kommunistiskar, so kundi eg ikki lata vera við at taka til pennin.

E. Patursson hevði ivaleyst roknað við størri undirtøku til sitt uppskot, men hvat hendi, jú tveir kommunistar komu honum til hjálpar, og hvat verri var fyri E. Patursson.

son, — teir dansku myndugleikarnir settu seg á ongan hátt ímóti, tvørturímóti søgdu Baunsgaard, Krag og Aksel Larsen, at um Føroyar vildu broyta sína stýrisskipan, so vildu teir ikki vera til hindurs fyri tí.

Aksel Larsen hevur fyrr sagt í SF-blaðnum, Mini-avisen, at eitt soverði uppskot í Nordisk Råd var hopisleyt, tað máttu føroyingar sjálvir um, og eg skilji gott Aksel Larsen, tað hvat vildi E. Patursson gjørt um uppskotið bleiv samtykt? — vildi hann reist heim og gjørt statskvett saman við sínum »vinum« í Nordisk Råd?

Nei E. Patursson, uppskot tygara var ein stór fiasko, ein illa umtøkt handling, og tá vit eisini kenna hvør í stemmaði

Vietnam á Tvøroyri

Leygarkvöldið tann 13. februar stílaði Tvøroyrar Svimjifelag fyri sýning av filmi um Vietnam.

Tann, sum veit um, hvørja víðferð sannleikin um amerikanska áløpið á Vietnam fær í føroyskum bløðum, fekk sjálvsagt hug til at siggja, hvat Tvøroyrar Svimjifelag kann bota um ta føroysku kunneleiksneyð, sum stendst av tíðinda- og meiningamonopolinum, sum amerikanskir tíðindafabrikantar hava gjøgnum AP (Dimmaletting) og Rit-zau (Útvarpið).

Filmurin, sum sýndur varð hetta kvöldið í Tvøroyrar Klubba var grov amerikansk krigspropaganda. Allar lýgnirnar um »tað friðaliga landið Sudurvietnam, sum verður áløpið av sínum óvundsjúku grannum« vórðu drignar upp á tráð. Óll søgulig, geografisk og hernaðarlig víðurskipti vórðu bronglað á ein so primitivan og frekan máta, at sýningin kann ikki fatast sumi (Framhald á 5. síðu)

saman við tygum, so er fiaske oin fullgjord, tí fólk eru við røttum bangin fyri slíkum elementum.

Tað er hugstoytt, at Erlendur Patursson soleiðis skal missbrúka tað sum P. M. Dam sáli so dyggiliga arbeiðið fyri.

Men tá vit nú vita hvør er við, so man restin av Føroya fólki vera ímóti.

Bagsværd, 17/12.

Jógvan P. Larsen.

